

**РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**  
**НАРОДНО СЪБРАНИЕ**

---

*Проект*

**ЗАКОН**

**за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата**

(Обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 1 от 2000 г.,  
бр. 43 и 76 от 2002 г.,  
бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр.  
79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80,  
82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от  
2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г. и бр. 74, 75, 82  
и 93 от 2009 г.)

**§ 1.** В чл. 5, ал. 2 се създава т. 4:

„4. да не управлява пътно превозно средство, спряно от движение.“

**§ 2.** Създава се чл. 24а:

„Чл. 24а. (1) За намаляване скоростта на движение върху платното за движение се изграждат изкуствени неравности със стандартни размери или други средства за успокояване на движението.

(2) Министърът на регионалното развитие и благоустройството и министърът на вътрешните работи определят с наредба условията за изграждане на изкуствени неравности на пътното платно за снижаване скоростта на пътните превозни средства и други средства за успокояване на движението.

(3) Не се допуска изграждане на изкуствени неравности на пътното платно по републиканската пътна мрежа.“

**§ 3.** Създава се чл. 99а:

„Чл. 99а. (1) Изпълнителният директор на Агенцията за хората с увреждания издава на лица с трайни увреждания карта за паркиране на превозно средство, която дава право на притежателя на картата да използва всички улеснения при паркиране и да паркира на определените места за паркиране на превозните средства, обслужващи хора с увреждания.

(2) Карта за паркиране на превозно средство за хора с увреждания, издадена от държава – членка на Европейския съюз, е валидна на територията на Република България, ако е издадена в съответствие с изискванията на приложението към Препоръка 98/376/ЕО на Съвета относно картата за паркиране на хора с

увреждания. Притежателят на карта за паркиране има право да ползва специалните улеснения за паркиране, предоставени от съответната държава членка."

§ 4. В чл. 101, ал. 3, т. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „както и при наличие на пукнатини по спирачните дискове“.

§ 5. В чл. 119, ал. 4 след думите „на завиващите“ се добавя „нерелсови“.

§ 6. Член 138 се изменя така:

„Чл. 138. (1) На пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат превозни средства, които отговарят на изискванията на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови актове.

(2) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ е компетентният орган за одобряване на типа на нови превозни средства, системи, компоненти и отделни технически възли.

(3) Одобряването на типа на нови колесни и верижни трактори за селското и горското стопанство, на ремаркетата за тях и на сменяемата прикачна техника се извършва по реда на Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника.

(4) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията издава наредби за условията и реда за одобряване на типа на нови ППС, системи, компоненти и отделни технически възли, както и за индивидуално одобряване на нови превозни средства.

(5) Съответствието на превозните средства с приложимите към тях технически изисквания се установява чрез извършването на процедури за:

1. ЕО одобряване на типа на нови превозни средства;
2. одобряване на типа на нови превозни средства, произведени в малки серии;
3. индивидуално одобряване на превозни средства;
4. изменение в конструкцията на регистрираните превозни средства.

(6) Министърът на икономиката, енергетиката и туризма съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредба реда за създаване и начините за нанасяне на идентификационен номер (VIN-код) на превозните средства, произведени в Република България.

(7) Пускането на пазара на нови пътни превозни средства, за които се изисква ЕО сертификат за одобряване на

типа, се извършва въз основа на валиден ЕО сертификат за съответствие с одобрения тип.

(8) Пускането на пазара на нови компоненти или отделни технически възли за превозни средства, за които се изисква одобряване на типа, се извършва с нанесени обозначения в съответствие с изискванията на приложима наредба по чл. 138, ал. 4 или по приложимо правило на ООН/ИКЕ."

**§ 7.** Създават се чл. 138а - 138г:

„Чл. 138а. (1) При одобряване на типа на нови превозни средства и на системи, компоненти и отделни технически възли за нови превозни средства се прилагат процедурите и техническите изисквания, определени с наредбите по чл. 138, ал. 4.

(2) Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ създава и поддържа национална информационна система за издадените от нея одобрения на типа на превозни средства, системи, компоненти и отделни технически възли и за получената информация по отношение на сертификатите за одобряване на типа, предоставена от компетентен орган на друга държава - членка на Европейския съюз.

Чл. 138б. Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ определя и нотифицира техническите служби, които извършват или контролират извършването на изпитванията, необходими за одобряването и извършването на проверки за установяване на съответствието с техническите изисквания и с изискванията за съответствие на производството на превозни средства, системи, компоненти или отделни технически възли с одобрения тип.

Чл. 138в. (1) Техническите служби са юридически лица или еднолични търговци, които:

1. притежават необходимите капацитет, специализирани технически познания и доказан опит в специфичните области, определени с наредбите по чл. 138, ал. 4;

2. съответстват на изискванията на стандартите, приложими към извършването от тях дейности, посочени в наредбите по чл. 138, ал. 4.

(2) Съответствието с изискванията по ал. 1 се удостоверява с оценъчен доклад и сертификат за акредитация по стандартите, посочени в ал. 1, т. 2.

(3) Оценъчният доклад по ал. 2:

1. се изготвя от Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“ в резултат на проведена процедура за оценка на техническа служба при спазване на изискванията,

определени с наредбите по чл. 138, ал. 4;

2. се издава за дейностите, за които техническата служба кандидатства да извършва, и с обхват, в който да са включени методите за изпитване и/или проверки, определени в Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (ОВ, L 263/09.10.2007 г.) – Директива 2007/46/ЕО, Директива 2002/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 март 2002 г. относно типовото одобрение на дву- и триколесни моторни превозни средства и за отмяна на Директива 92/61/ЕО на Съвета (ОВ, Специално издание на български език 2007 г., глава 13, том 35) – Директива 2002/24/ЕО, нормативните актове по приложения IV и XI на Директива 2007/46/ЕО и нормативните актове по приложение I на Директива 2002/24/ЕО.

(4) Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ признава оценъчен доклад, издаден от национален орган на друга държава – членка на Европейския съюз, посочен от кандидата за определяне като техническа служба в заявлението по чл. 138г, ал. 1, в резултат на проведена процедура за оценка на техническа служба.

(5) Сертификатът за акредитация по ал. 2 се издава от Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“ или от националния орган по акредитация на държава – членка на Европейския съюз.

Чл. 138г. (1) Кандидат за определяне като техническа служба или упълномощен негов представител подава заявление до изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ с приложени към него документите, посочени в наредбите по чл. 138, ал. 4.

(2) Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“ провежда процедура по оценка на техническата компетентност на кандидата и на съответствието му с приложимите изисквания след получаване на заявлението и документите по служебен път от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“. Докладът от оценката се предоставя на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

(3) При положителна оценка в доклада по ал. 2 или по чл. 138в, ал. 4 и за обхвата, предложен в него, изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ издава удостоверение за определяне на техническата служба със срок на валидност – срокът на валидност на сертификата за акредитация, но не повече от 3 години. Съдържанието на удостоверението се определя с наредбите по чл. 138, ал. 4.

(4) Техническите служби подлежат на периодичен надзор от органа, изготвил оценъчния доклад и издал сертификата по чл. 138в, ал. 5, при условия и по ред, определени с наредбите по чл. 138, ал. 4.

(5) За дейностите по оценка, надзор и преоценка на технически служби Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“ събира такси в размер, определен с тарифа, приета от Министерския съвет.“

**§ 8.** В чл. 140, ал. 2 думата „Редът“ се заменя с „Условията и редът“ и думите „фабрично новите пътни превозни средства“ се заменят с „новите моторни превозни средства“.

**§ 9.** В чл. 146, ал. 1 думите „се извършва“ се заменят с „и индивидуално одобряване на пътни превозни средства, регистрирани извън ЕС и ЕИП, се извършват“.

**§ 10.** В чл. 147 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинеи 3 – 5 се изменят така:

„(3) Пътните превозни средства подлежат на преглед за проверка на техническата им изправност, както следва:

1. леките автомобили – на третата и петата година от първоначалната им регистрация като нови, след което всяка година;

2. автобусите и таксиметровите автомобили – на всеки 6 месеца;

3. тролейбусите и трамвайните мотриси – на всеки 6 месеца;

4. товарните, специалните автомобили и ремаркетата с допустима максимална маса над 750 kg, от чиято първоначална регистрация са минали не повече от 10 години – всяка година, а останалите – от чиято първоначална регистрация са минали повече от 10 години – на всеки 6 месеца;

5. мотоциклетите и ремаркетата с допустима максимална маса не повече от 750 kg – на всеки две години.

(4) Пътните превозни средства, превозващи опасни товари, подлежат на преглед за установяване на годността им да превозват определени опасни товари всяка година.

(5) Прегледът за проверка на техническата изправност обхваща комплектността и изправността на оборудването, частите, агрегатите, уредбите, механизмите, елементите и характеристиките на пътните превозни средства, които имат връзка с безопасността на движението, опазването на околната среда и изправността на шумозаглушителните им устройства, определени в Приложение II на Директива 2009/40/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно прегледите за проверка на техническата изправност на моторните превозни средства и техните ремаркета (ОВ, L 141/06.06.2009)."

2. Създава се ал. 7:

"(7) Резултатите от извършените периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства се регистрират в информационната система на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“. Информационната система за електронно регистриране отчита извършените от контролно-техническите пунктове прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства в реално време. Изискванията към информационната система се определят с наредбата по ал. 1."

**§ 11.** В чл. 148 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 се създава т. 4:

"4. документи, удостоверяващи съответствието с изискванията към лицето, извършващо прегледите, към контролно-техническия пункт, към ръководителя на дейността по извършване на прегледите и към техническите специалисти, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1."

2. В ал. 4:

а) в т. 2 пред думите „техническите специалисти“ се добавя „ръководителя на дейността по извършване на прегледите и“ и след думите „чл. 147, ал. 1“ се добавя „и са включени в регистъра по ал. 9“;

б) създава се т. 3:

"3. лицето по ал. 2 отговаря на изискванията на наредбата по чл. 147, ал. 1."

3. В ал. 5 се създава изречение второ:

"Неразделна част от разрешението е списък на ръководителя на дейността по извършване на прегледите и на техническите специалисти."

4. Алинея 6 се изменя така:

“(6) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице отказва издаването на разрешение, когато:

1. кандидатът не отговаря на изискванията, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1;

2. сградите, в които е разположен контролно-техническият пункт, или съоръженията, оборудването, уредите и средствата за измерване, с които ще се извършват периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, не отговарят на изискванията, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1;

3. ръководителят на дейността по извършване на прегледите или техническите специалисти не отговарят на изискванията, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1;

4. не са представени документите по ал. 3;

5. на кандидата е издавано разрешение, което е било отнето за нарушения на изискванията за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства.”

5. Алинеи 9 и 10 се изменят така:

„(9) Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ води регистър за издадените разрешения по ал. 2, на ръководителите на дейността по извършване на прегледите и на техническите специалисти.

(10) Ръководителят на дейността и техническите специалисти се вписват в регистъра по ал. 9, когато отговарят на изискванията, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1, и се заличават от регистъра:

1. по искане на лицето, получило разрешение по ал. 2;

2. по искане на лицето, вписано в регистъра;

3. при повторно извършени нарушения на правилата за извършване на периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства;

4. когато са издали документ за извършен периодичен преглед за проверка на техническата изправност на пътно превозно средство, без то да е представено на преглед;

5. когато техническият специалист не е спазил срока, определен с наредбата по чл. 147, ал. 1, в който трябва да уведоми Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, че индивидуалният му печат е изгубен, откраднат или унищожен;

6. когато ръководителят на дейността по извършване на прегледите е предоставил паролата си за достъп до

информационната система по чл. 147, ал. 7 на друго лице и то я използва;

7. когато техническият специалист предостави индивидуалния си печат за заверка на документите, удостоверяващи, че пътното превозно средство е технически изправно, на друго лице и то го използва;

8. когато ръководителят на дейността по извършване на прегледите или техническият специалист престанат да отговарят на изискванията, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1."

6. Създават се ал. 11 - 14:

„(11) Заличаването от регистъра на ръководителите на дейността по извършването на прегледите и на техническите специалисти се извършва със заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или на оправомощено от него длъжностно лице.

(12) Заповедта по ал. 11 подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Оспорването не спира изпълнението на заповедта.

(13) Ръководител на дейността по извършване на прегледите или технически специалист, заличени от регистъра по ал. 9 на някое от основанията, предвидени в ал. 10, т. 4 - 8, не могат да бъдат вписани отново в регистъра в продължение на две години от датата на заличаването.

(14) Правата, произтичащи от разрешението, се прекратяват:

1. когато се установи, че разрешението е издадено въз основа на неистински документ или на документ с невярно съдържание;

2. с прекратяването на дейността на търговеца или на юридическото лице с нестопанска цел;

3. с изтичането на срока, за който е издадено;

4. по искане на неговия притежател;

5. с отнемането на разрешението по реда на чл. 148б."

**§ 12.** В чл. 148б се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Разрешението и списъка към него се отнемат, когато:

1. контролно-техническият пункт или лицето по чл. 148, ал. 2 престанат да отговарят на изискванията на този закон или на наредбата по чл. 147, ал. 1;

2. периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства се извършват от

технически специалист, който не е вписан в регистъра по чл. 148, ал. 9;

3. контролно-техническият пункт е оборудван със средства за измерване, които не са одобрени по реда на Закона за измерванията или не са преминали задължителна проверка по реда на същия закон;

4. когато не е спазен срокът за уведомяване на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, определен с наредбата по чл. 147, ал. 1, за изгубени, откраднати или унищожени документи, с които се удостоверява, че превозното средство е технически изправно;

5. в контролно-техническия пункт, в който лицето по чл. 148, ал. 2 извършва дейността, е издаден документ, който удостоверява, че пътното превозно средство е технически изправно, без то да е представено на преглед за проверка на техническата му изправност или без да е извършен преглед;

6. при повторно извършени нарушения на условията и реда за извършване на периодични прегледи за проверка на пътните превозни средства, определени с този закон или с наредбата по чл. 147, ал. 1, извън случаите по т. 5;

7. при наличие на едно от обстоятелствата по чл. 148, ал. 6, т. 4.”

2. В ал. 2 след думите „длъжностно лице“ се поставя точка и текстът до края се заличава.

3. Алинеи 3 и 4 се изменят така:

“(3) В заповедта по ал. 2 се постановява:

1. отнемане на предоставените на лицето по чл. 148, ал. 2 документи, с които се удостоверява извършването на периодичен преглед;

2. отнемане на индивидуалните печати за заверка на документи, с които се удостоверява извършването на периодичен преглед, предоставени на техническите специалисти, включени в списъка към разрешението, издадено на лицето по чл. 148, ал. 2;

3. прекратяване на достъпа на ръководителя на дейността до информационната система по чл. 147, ал. 7.

(4) Отнемането подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Оспорването не спира изпълнението на заповедта.”

**§ 13.** В чл. 149 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 т. 4 се отменя.

2. Алинея 4 се отменя.

§ 14. В чл. 150 след думата „водач“ се поставя запетая и се добавя „освен когато превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3 и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 4“.

§ 15. В чл. 150а се правят следните изменения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) За определяне правоспособността на водачите моторните превозни средства се делят на следните категории, различни от тези по чл. 149, обозначени с латински букви:

1. категория АМ – мотопеди – двуколесни или триколесни превозни средства с конструктивна максимална скорост, не по-висока от 45 km/h, както са определени в чл. 149, ал. 1, т. 1, букви „б“ и „г“ (категория L1e и категория L2e), с изключение на тези с конструктивна максимална скорост, по-малка или равна на 25 km/h, и леки четириколесни превозни средства, както са определени в чл. 149, ал. 1, т. 1, буква „л“ (категория L6e);

2. категория А1:

а) мотоциклети с работен обем на двигателя не повече от 125 cm<sup>3</sup>, с максимална мощност не повече от 11 kW и с отношение мощност/тегло, което не превишава 0,1 kW/kg;

б) триколесни моторни превозни средства с мощност, която не превишава 15 kW;

3. категория А2 – мотоциклети с мощност, която не превишава 35 kW, и с отношение мощност/тегло, което не превишава 0,2 kW/kg, като удвоената реална мощност не е по-голяма от нетната мощност на двигателя;

4. категория А – мотоциклети и триколесни моторни превозни средства с мощност над 15 kW;

а) мотоциклети – двуколесни превозни средства без кош (категория L3e) или с кош (категория L4e), с двигател с работен обем над 50 cm<sup>3</sup>, ако е с вътрешно горене, и/или с конструктивна максимална скорост, по-висока от 45 km/h, както са определени съответно в чл. 149, ал. 1, т. 1, букви „е“ и „з“;

б) триколесни моторни средства – превозни средства с три симетрично разположени колела (категория L5e), с двигател с работен обем на цилиндъра над 50 cm<sup>3</sup>, ако е с вътрешно горене, и/или с конструктивна максимална скорост, по-висока от 45 km/h, както са определени в чл. 149, ал. 1, т. 1, буква „к“;

5. категория В1 – четириколесни превозни средства (без тези от категория L6e) с маса без товар не повече от 400 kg (категория L7e) (550 kg за превозните средства, предназначени за превоз на товари), в която маса не се включва масата на акумулаторните батерии на електрическите превозни средства и които имат максимална нетна мощност на двигателя не повече от 15 kW, както са определени в чл. 149, ал. 1, т. 1, буква „м“; тези превозни средства трябва да отговарят на техническите изисквания, които се прилагат към триколесни моторни средства от категория L5e, освен ако в нормативен акт са предвидени отделни технически изисквания за тях;

6. категория В – моторни превозни средства с допустима максимална маса, която не надвишава 3500 kg, проектирани и конструирани за превоз на не повече от 8 пътници плюс водача; моторните превозни средства от тази категория могат да образуват състав с ремарке с допустима максимална маса, която не надвишава 750 kg; без да се нарушават разпоредбите на правилата за одобряване на типа за съответните превозни средства, моторни превозни средства от тази категория могат да образуват състав с ремарке с допустима максимална маса, надвишаваща 750 kg, при условие че допустимата максимална маса на състава не надвишава 4250 kg;

7. категория ВЕ – без да се нарушават разпоредбите на правилата за одобряване на типа за съответните превозни средства, състав от пътни превозни средства, с теглещо превозно средство от категория В и ремарке или полуремарке, когато допустимата максимална маса на ремаркетото или полуремаркетото не надвишава 3500 kg;

8. категория С1 – моторни превозни средства, различни от тези в категория D1 или D, с допустима максимална маса над 3500 kg, но не по-голяма от 7500 kg, които са проектирани и конструирани за превоз на не повече от 8 пътници плюс водача; моторните превозни средства от тази категория могат да образуват състав с ремарке с допустима максимална маса, която не надвишава 750 kg;

9. категория С1Е:

а) без да се нарушават разпоредбите на правилата за одобряване на типа за съответните превозни средства, състав от превозно средства с теглещо превозно средство/влекач от категория С1 и ремарке или полуремарке с допустима максимална маса на ремаркетото или полуремаркетото над 750 kg, при условие че допустимата максимална маса на състава не надвишава 12 000 kg;

б) без да се нарушават разпоредбите на правилата за одобряване на типа за съответните превозни средства, състав от превозни средства с теглещо превозно средство от категория В и ремарке или полуремарке с допустима максимална маса на

ремаркетото или полуремаркетото над 3500 kg, при условие че допустимата максимална маса на състава не надвишава 12 000 kg;

10. категория С – моторни превозни средства, различни от тези в категории D1 или D, чиято допустима максимална маса надвишава 3500 kg, които са проектирани и конструирани за превоз на не повече от 8 пътници плюс водача; моторните превозни средства от тази категория могат да образуват състав с ремарке с допустима максимална маса, която не надвишава 750 kg;

11. категория СЕ – без да се нарушават разпоредбите на правилата за одобряване на типа за съответните превозни средства, състав от пътни превозни средства с теглещо моторно превозно средство от категория С и ремарке или полуремарке с допустима максимална маса над 750 kg;

12. категория D1 – моторни превозни средства, проектирани и конструирани за превоз на не повече от 16 пътници плюс водача и с максимална дължина, непревишаваща 8 м; към моторните превозни средства от тази категория може да се прикачва ремарке, чиято допустима максимална маса не надвишава 750 kg;

13. категория D1E – без да се нарушават разпоредбите на правилата за одобряване на типа за съответните превозни средства, състав от превозни средства с теглещо превозно средство от категория D1 и ремарке с допустима максимална маса над 750 kg;

14. категория D – моторни превозни средства, проектирани и конструирани за превоз на повече от 8 пътници плюс водача; към моторните превозни средства, които могат да се управляват със свидетелство от категория D, може да се прикачва ремарке, чиято допустима максимална маса не надвишава 750 kg;

15. категория DE – без да се нарушават разпоредбите на правилата за одобряване на типа за съответните превозни средства, състав от превозни средства, при които теглещото превозно средство е от категория D, и ремарке с допустима максимална маса над 750 kg;

16. категория Т – колесни трактори (Ткт); към тази категория се приравняват и трамвайните мотриси (Ттм).”

2. Алинея 3 се отменя.

**§ 16.** В чл. 151 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Минималната възраст на водача за управление на моторно превозно средство е:

1. шестнадесет години – за управление на моторно превозно средство от категория АМ;

2. шестнадесет години – за управление на моторно превозно средство от категория А1;

3. осемнадесет години – за управление на моторно превозно средство от категория А2;

4. двадесет и четири години – за управление на моторно превозно средство от категория А, или:

а) двадесет години – ако водачът притежава свидетелство за управление на мотоциклет от категория А2 от не по-малко от две години;

б) двадесет и една години – за управление на триколесни моторни превозни с мощност, превишаваща 15 kW;

5. седемнадесет години – за управление на моторно превозно средство от категория В1;

6. осемнадесет години – за управление на моторно превозно средство от категории В и ВЕ;

7. осемнадесет години – за управление на моторно превозно средство от категории С1 и С1Е, като не се ограничава прилагането на разпоредбите за управление на такива превозни средства, определени в Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2003 г. относно начална квалификация и продължаващо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на стоки или пътници за изменение на Регламент на Съвета (ЕИО) № 3820/85 и Директива на Съвета 91/439/ЕИО и за отменяне на Директива на Съвета 76/914/ЕИО (ОВ, Специално издание на български език 2007 г., глава 07, том 12);

8. двадесет и една години – за управление на моторно превозно средство от категории С и СЕ, като не се ограничава прилагането на разпоредбите за управление на такива превозни средства, определени в Директива 2003/59/ЕО;

9. двадесет и една години – за управление на моторно превозно средство от категории D1 и D1Е, като не се ограничава прилагането на разпоредбите за управление на такива превозни средства, определени в Директива 2003/59/ЕО;

10. двадесет и четири години – за управление на моторно превозно средство от категории D и DE, като не се ограничава прилагането на разпоредбите за управление на такива превозни средства, определени в Директива 2003/59/ЕО;

11. двадесет и една години - за управление на трамвайна мотриса от категория Ттм;

12. седемнадесет години - за управление на колесен трактор от категория Ткт по пътищата, отворени за обществено ползване."

2. В ал. 4 запетаята и думите „Ттб (тролейбус)“ се заличават.

3. Създават се ал. 5 - 9:

„(5) Свидетелство за управление на МПС се издава на лица, които са установили обичайното си пребиваване в Република България, за което обстоятелство подписват декларация, или представят доказателство, че се обучават във висше училище по чл. 17, ал. 1 от Закона за висшето образование или в училище по чл. 26, ал. 1 от Закона за народната просвета в страната не по-малко от 6 месеца.

(6) Кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС трябва да отговарят на изискванията на ал. 5.

(7) Едно и също лице може да притежава само едно свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено от държава - членка на Европейския съюз.

(8) Когато на водач на моторно превозно средство са наложени ограничения за управление на превозни средства, в свидетелството му за управление чрез съответния код на Общността, определен в Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства, или чрез национален код, валиден за управление на превозно средство само на територията на страната, се указват условията, при които водачът има право да управлява моторно превозно средство (ОВ, Специално издание на български език 2007 г., глава 07, том 17).

(9) При издаване на дубликат или при подмяна на българско свидетелство за управление на МПС или на свидетелство за управление на МПС, издадено от държава - членка на Европейския съюз, или друга страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или Конфедерация Швейцария, не се изисква копие от документ за завършено най-малко основно образование. Подмяна на свидетелство за управление на МПС се извършва при изтичане срока на валидност, при подмяна на стар образец с нов и при промяна в данните на водача. Дубликат на свидетелството за управление на МПС се издава при повреждане, унищожаване, изгубване или кражба."

**§ 17.** В чл. 152 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, т. 2, буква „а“ думите „Ттм (трамвайна мотриса), Ттб (тролейбус)“ се заменят с „трамвайна мотриса“.

2. В ал. 4 се създават т. 4 – 26:

„4. Единен идентификационен код (ЕИК) съгласно чл. 23 от Закона за търговския регистър или удостоверение за актуално съдебно състояние, или документ – преведен на български език и легализиран, удостоверяващ регистрацията по законодателството на държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, а за лицата на бюджетна издръжка – копие от акта на органа за тяхното създаване;

5. копие на удостоверението за регистрацията в БУЛСТАТ (за лицата, представили Удостоверение за актуално съдебно състояние);

6. декларация, че за тях не е открита процедура за обявяване в несъстоятелност (за лицата, представили Удостоверение за актуално съдебно състояние);

7. документ за внесена държавна такса за издаване на разрешение съгласно Тарифа № 5 за таксите, които се събират в системата на Министерството на транспорта;

8. документ за внесена държавна такса за издаване на удостоверенията за годност на превозните средства съгласно Тарифа № 5 за таксите, които се събират в системата на Министерството на транспорта;

9. документ за внесена държавна такса за издаване на удостоверенията на преподавателите съгласно Тарифа № 5 за таксите, които се събират в системата на Министерството на транспорта;

10. копие на документ за собственост или договор за наем за помещенията, които се ползват за учебен кабинет и за офис;

11. копие на протокола за годност на учебния кабинет и офиса;

12. списък на преподавателите, с които ще се извършва обучението, и ръководителя на учебната дейност;

13. копия на дипломите и копия на свидетелствата за професионална квалификация на преподавателите и на ръководителя на учебната дейност;

14. копия на свидетелствата за управление на МПС и копие на контролния талон към тях на преподавателите и на ръководителя на учебната дейност;

15. свидетелства за съдимост на преподавателите и на ръководителя на учебната дейност;

16. копие на трудова или осигурителна книжка, удостоверяваща, че ръководителят на учебната дейност притежава не по-малко от 5 години стаж като преподавател за обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС;

17. копия от уведомленията по чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда за ръководителя на учебната дейност и за техническия сътрудник, заверени от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите;

18. за лицата на бюджетна издръжка - копие на заповед за лице от персонала, с която директорът определя ръководителя на учебния център;

19. списък на учебните ППС с необходимите данни;

20. копие на документ за собственост или договор за наем или лизинг за превозните средства, с които ще се провежда обучението;

21. копие на свидетелството за регистрация на ППС (част I и част II);

22. копие на знак за преминал периодичен преглед за учебните ППС;

23. копие на протокола за годността на допълнителното оборудване на ППС и съответствие с изискванията към учебните превозни средства;

24. копие на застраховка на необходимия брой места за сядане в учебните ППС;

25. декларация, че има осигурена учебна площадка за провеждане на обучението с форма и размери, които позволяват изпълнение на упражненията, определени в учебната документация за съответната категория или подкатегория;

26. копие на протокола за годност на учебната площадка (за издаване на разрешение за обучение за категории A1, A2, A, BE, CE, C1E, DE и D1E)."

3. В ал. 5:

а) в т. 1 думата „моторни“ се заменя с „пътни“;

б) създава се т. 4:

“4. ръководителят на учебната дейност и техническият сътрудник отговарят на изискванията, определени с наредбата по ал. 1, т. 3.”

4. Алинея 12 се изменя така:

„(12) Разрешението се отнема, когато:

1. учебният кабинет, учебната площадка, офисът или учебното пътно превозно средство престанат да отговарят на изискванията на наредбата по ал. 1, т. 3;

2. с влязло в сила наказателно постановление на лицето, получило разрешение по реда на чл. 152, ал. 1, т. 3, е наложено наказание по чл. 178б, ал. 4.”

5. Алинея 19 се изменя така:

„(19) Преподавател, заличен от регистъра на основание ал. 18, т. 3, не може да бъде вписван отново в регистъра в продължение на две години.”

**§ 18.** Създават се чл. 153б – 153г:

„Чл. 153б. (1) Психологическите изследвания по чл. 152, ал. 1, т. 2 и ал. 2 се организират и провеждат:

1. първото психологическо изследване – от регистрирани при условията и по реда на този закон и притежаващи удостоверение за регистрация:

а) групови практики за медицинска помощ, в които работи поне един психолог;

б) лечебни заведения по чл. 8, ал. 1, т. 2, буква „г” от Закона за лечебните заведения, в които работи поне един психолог;

в) диспансери за психични заболявания, в които работи поне един психолог;

2. второто и третото психологическо изследване – от областни експертни психологически комисии, организирани в многопрофилните транспортни болници към Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(2) Методическото ръководство за извършването на психологическите изследвания се осъществява от централна експертна психологическа комисия, организирана в Националната многопрофилна транспортна болница „Цар Борис III” – София. Членовете на тази комисия притежават необходимите образование и квалификация съгласно изискванията на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2.

(3) Удостоверение за регистрация за извършване на психологически изследвания се издава на лицата по ал. 1, т. 1 при следните условия:

1. кабинетите и специализираното оборудване отговарят на изискванията и осигуряват извършването на изследването съгласно наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2;

2. лицата, които извършват изследванията, притежават необходимите образование и квалификация съгласно изискванията

на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 и са включени в регистъра по чл. 153в, ал. 1;

3. изследването е организирано съгласно изискванията на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2.

Чл. 153в. (1) Регистрацията на лицата по чл. 153б, ал. 1, т. 1 се извършва от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или от упълномощено от него длъжностно лице.

(2) За вписване в регистъра лицата по чл. 153б, ал. 1, т. 1 подават заявление до министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, комплектувано с документите, определени с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2.

(3) При непълноти на представените документи по ал. 2 министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или упълномощено от него длъжностно лице в 10-дневен срок от подаване на заявлението писмено уведомява лицето и дава срок за отстраняването им.

(4) В 14-дневен срок от подаване на заявлението или от отстраняване на непълнотите по ал. 3 министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или упълномощено от него длъжностно лице извършва регистрацията и издава удостоверение за регистрация на лицата, които отговарят на изискванията на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 и са приложили документите по ал. 2.

(5) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или упълномощено от него длъжностно лице мотивирано отказва извършването на регистрация на лице, което не отговаря на някое от изискванията на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 или не е приложило към заявлението документите по ал. 2.

(6) Отказът да се извърши регистрацията подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(7) Правото да се организират и извършват психологически изследвания се прекратява от органа, извършил регистрацията:

1. когато регистрацията е извършена въз основа на неистински документ или на документ с невярно съдържание;

2. при повторно извършени нарушения на условията и реда за извършване на изследванията;

3. по молба на притежателя на удостоверението за регистрация;

4. с прекратяването на дейността на регистрираното лице.

Чл. 153г. (1) В регистъра по чл. 153в, ал. 1 се вписват:

1. пореден номер и дата на вписване в регистъра;
2. наименование, седалище и адрес на управление на регистрираното лице – за юридическите лица и едноличните търговци;
3. номер на издаденото удостоверение за регистрация;
4. данни за психолозите, които ще извършват изследванията:
  - а) имената на психолога и единният му граждански номер;
  - б) образованието и квалификацията на лицето, извършващо психологически изследвания;
  - в) данни за влезли в сила наказателни постановления за извършени нарушения на условията и реда за извършване на психологически изследвания;
  - г) данни за заличаване на регистрацията и основанието за това.

(2) Лицата, заличени от регистъра на основание чл. 153в, ал. 7, т. 1, не могат да кандидатстват отново за вписване в регистъра в продължение на две години от датата на заличаването.

(3) Искане за изменение и допълнение в регистъра и в удостоверението за регистрация се прави в 30-дневен срок от промяната на обстоятелствата, които подлежат на вписване.

(4) Зачичаването от регистъра се извършва със заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или на упълномощено от него длъжностно лице, която подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(5) Редът за регистрация и заличаване от регистъра се определя с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2.”

**§ 19.** Член 155 се изменя така:

„Чл. 155. (1) Всеки водач има право да управлява моторно превозно средство от категорията, за която притежава свидетелство за управление, а водачът, притежаващ свидетелство за управление от категория Т – само превозно средство от вида, посочен в свидетелството за управление.

(2) Водач с право за управление на моторни превозни средства от която и да е от категориите по чл. 150а има право да управлява и превозни средства от категория АМ, а водач с право за управление на моторни превозни средства от категория С1 или С – и моторни превозни средства от категория Т – колесен трактор.

(3) Водач с право за управление на моторни превозни средства от категория А2 има право да управлява и превозни средства от категория А1.

(4) Водач с право за управление на моторни превозни средства от категория А има право да управлява и превозни средства от категории А1 и А2.

(5) Водач с право за управление на моторни превозни средства от категории В, С или D има право да управлява и превозни средства съответно от категории В1, С1 или D1.

(6) Водач с право за управление на моторни превозни средства от категории С1Е, СЕ, D1Е или DE има право да управлява и състав от превозни средства от категория ВЕ.

(7) Водач с право за управление на моторни превозни средства от категории СЕ има право да управлява и превозни средства от категория DE, ако притежава правоспособност за управление на моторни превозни средства от категория D.

(8) Водач с право за управление на моторни превозни средства от категории СЕ и DE има право да управлява и състав от превозни средства от категории съответно С1Е и D1Е.

(9) Когато допустимата максимална маса на състава от моторно превозно средство от категория В с ремарке с допустима максимална маса до 750 kg надвишава 3500 kg, съставът се управлява от лица, издържали съответния изпит. Правото да се управлява такъв състав се указва в свидетелствата за управление чрез съответния код на Общността.

(10) За управление на тролейбус водачите, притежаващи категория D, преминават допълнително обучение по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3. Правото да се управлява тролейбус се указва в свидетелствата за управление чрез съответния национален код."

**§ 20.** В чл. 166 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) точка 1 се изменя така:

"1. спазването на правилата за извършване на обществен превоз и превоз за собствена сметка на пътници и товари, включително на правилата за движение, както и всички документи, свързани с извършването на превоза;"

б) в т. 3 думите „учебните програми“ се заменят с „учебната документация“ и думата „форми“ се заменя с „центрове“;

в) създават се т. 4 и 5:

„4. състоянието на материалната база и спазването на условията и реда за извършване на психологически изследвания от лицата по чл. 153б, ал. 1;

5. съответствието с изискванията към техническите служби по чл. 138б.“

2. В ал. 2:

а) в т. 1 след думите „обществен превоз“ се добавя „и превоз за собствена сметка“;

б) в т. 3 думите „учебните програми“ се заменят с „учебната документация“ и думата „форми“ се заменя с „центрове“;

в) в т. 6 след думата „превоз“ се добавя „и превоз за собствена сметка“;

г) създават се т. 9 и 10:

„9. дават задължителни предписания във връзка със състоянието на материалната база и спазването на условията и реда за извършване на психологически изследвания;

10. дават задължителни предписания за отстраняване на несъответствия с изискванията към техническите служби по чл. 138б.“

3. Създава се ал. 3:

„(3) Контролът по ал. 1, т. 4 се извършва съвместно с представители на централната експертна психологическа комисия по чл. 153б, ал. 1, т. 3.“

**§ 21.** В чл. 166а се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Комисията за защита на потребителите към министъра на икономиката, енергетиката и туризма, нейните регионални звена и звената за защита на потребителите към общинската администрация в рамките на възложените им по чл. 166 от Закона за защита на потребителите компетенции контролират спазването на изискванията за:

1. наличие на валиден сертификат за съответствие с одобрен тип на пуснатите на пазара нови моторни превозни средства и ремаркета;

2. обозначения на пуснатите на пазара нови компоненти или отделни технически възли за моторни превозни средства и ремаркета;

3. спазването на изискването за предоставяне на информация на потребителите, когато предоставянето ѝ се изисква по силата на нормативен акт;

4. осигуряване изпълнението на мерките, свързани с провеждането на кампании по изтегляне от пазара;

5. контролиране спазването на изискванията за пускането на пазара и търговията с одобрени части и оборудване, които могат да създадат значителен риск за правилното функциониране на основни системи, свързани с безопасността на превозните средства при движението им по пътищата или с техните екологични характеристики."

2. В ал. 2:

а) в т. 1 думите „се пускат“ се заменят със „са пуснати“ и думата „системи“ и запетаята след нея се заличават;

б) в т. 3 след думите „превозни средства“ се добавя „и ремаркета“;

в) в т. 4 думата „системи“ и запетаята след нея се заличават.

3. В ал. 3:

а) в т. 3 думата „системи“ и запетаята след нея се заличават;

б) в т. 4 думата „системи“ и запетаята след нея се заличават;

в) в т. 5 думата „системи“ и запетаята след нея се заличават и след думите „превозни средства“ се добавя „и ремаркета“.

3. Създава се ал. 5:

„(5) При осъществяване на функциите по ал. 1 Комисията за защита на потребителите ползва данни от националната информационна система по чл. 138а, ал. 2.“

**§ 22.** В чл. 171, т. 2 се правят следните изменения:

1. В основния текст думата „моторно“ се заменя с „пътно“.

2. В буква „а“ думата „моторното“ се заменя с „пътното“.

3. В буква „б“ думата „моторното“ се заменя с „пътното“.

4. Буква „г“ се отменя.

**§ 23.** В чл. 172 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „чл. 171, т. 1, 2, 4 и т. 5, буква „а“ се заменят с „чл. 171, т. 1, 2, 4, т. 5, буква „а“ и т. 6“ и след думата „компетентност“ се добавя „или от упълномощени от тях длъжностни лица“.

2. В ал. 2 се създава т. 6:

„6. отнемане на индивидуалните печати за заверка на документите, издавани при извършването на периодични прегледи за проверка на техническата исправност на пътните превозни средства.“

**§ 24.** В чл. 177, ал. 1, т. 4 след думата „движение“ се добавя „или състав от пътни превозни средства, в който е включено спряно от движение пътно превозно средство“.

**§ 25.** В чл. 178 се правят следните изменения:

1. В ал. 1:

а) точка 5 се отменя;

б) в т. 6 думите „чл. 152, ал. 1, т. 3 и“ се заличават.

2. В ал. 2 думите „т. 5 и 6 и 10“ се заменят с „т. 6 и 10“.

**§ 26.** Създават се чл. 178а – 178г:

„Чл. 178а. (1) Наказва се с глоба или с имуществена санкция в размер 5000 лв. лице, което извършва периодични прегледи за проверка на техническата исправност на пътните превозни средства без издадено разрешение по чл. 148, ал. 2;

(2) Наказва се с глоба или с имуществена санкция в размер 3000 лв. лице, което не осигури на контролните органи по чл. 166 възможност за проверка на материалната база, съоръженията и средствата за измерване, както и ако не им предостави за проверка документацията, свързана с извършването на периодични прегледи за техническата исправност на пътните превозни средства.

(3) Когато нарушението по ал. 2 е извършено повторно, наказанието е глоба или имуществена санкция в размер 5000 лв.

(4) Наказва се с имуществена санкция в размер 5000 лв. и отнемане на издаденото разрешение лице по чл. 148, ал. 2:

1. което разпорежи или допусне издаването на документ, с който се удостоверява, че пътното превозно средство е исправно, когато то не е представено на преглед или е

представено, но преглед не е извършен, или е извършен, но пътното превозно средство не отговаря на изискванията за техническа исправност;

2. което използва средства за измерване, които не са одобрени по реда на Закона за измерванията или не са преминали на задължителна проверка;

3. което не е спазило срока за уведомяване на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, определен с наредбата по чл. 147, ал. 1, за изгубени, откраднати или унищожени документи, с които се удостоверява, че превозното средство е технически исправно.

(5) Наказва се с имуществена санкция в размер 1000 лв. лице, получило разрешение по реда на чл. 148, ал. 2, което:

1. не изпрати уведомление или документ, свързани с дейността по извършването на периодични прегледи до съответните компетентни органи;

2. в резултат на неправилно съхранение на документи, с които се удостоверява извършването на периодични прегледи за проверка на техническата исправност на пътните превозни средства, е допуснало тяхната загуба, кражба или унищожаване.

(6) Когато нарушението по ал. 5 е извършено повторно, наказанието е имуществена санкция в размер 2000 лв.

(7) Който в рамките на своите задължения съобразно изискванията на наредбата по чл. 147, ал. 1 не е създавал необходимата организация или не е упражнил контрол за спазване на нейните изисквания, се наказва с имуществена санкция в размер 2000 лв.

(8) Наказва се с глоба 2000 лв. и се заличава от регистъра по чл. 148, ал. 12 ръководител на дейността или технически специалист, който:

1. разпореди да се издаде или допусне да се издаде, или издаде документ, с който се удостоверява, че пътното превозно средство е исправно, когато то не е представено на преглед или не отговаря на изискванията за техническа исправност;

2. преотстъпи предоставената му парола за достъп до информационната система по чл. 147, ал. 8 или индивидуален печат по чл. 148, ал. 8, т. 1 за използване от други лица;

3. не уведоми Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ в срока, определен с наредбата по чл. 147, ал. 1 за изгубен, унищожен или откраднат индивидуален печат по чл. 148, ал. 8, т. 1.

(9) Наказва се с глоба 1500 лв.:

1. ръководител на дейността или технически специалист, който допусне извършването на периодичен преглед за проверка на техническата изправност на пътно превозно средство в нарушение на изискванията, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1, или със съоръжения или средства за измерване, които не отговарят на изискванията, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1;

2. ръководител на дейността или технически специалист, който не въведе данните от извършен преглед за проверка на техническата изправност на пътно превозно средство съобразно изискванията на наредбата по чл. 147, ал. 1;

3. технически специалист, който не провери изправността на оборудването, частите, агрегатите, уредбите, механизмите, елементите и характеристиките на пътните превозни средства, които подлежат на преглед за проверка на техническата изправност, по методите, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1;

4. технически специалист, който квалифицира техническа неизправност в противоречие с изискванията, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1, или даде неправилно заключение в документите за извършен периодичен преглед за проверка на техническата изправност;

5. технически специалист, който работи с оборудване, уреди и средства за измервания, които са неизправни или ги използва неправилно, или манипулира или изменя техните показания.

(10) Когато нарушението по ал. 9 е извършено повторно, наказанието е глоба 3000 лв. и заличаване от регистъра по чл. 148, ал. 12.

(11) Технически специалист, който вследствие на неправилно съхраняване на индивидуален печат по чл. 148, ал. 8, т. 1 допусне неговата загуба, кражба или унищожаване, се наказва с глоба 1000 лв.

(12) За нарушения на изискванията за извършване на периодични прегледи за техническата изправност на пътните превозни средства и на изискванията за водене на свързаната с тях документация, за които не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба или с имуществена санкция в размер 500 лв.

Чл. 178б. (1) Наказва се с глоба или с имуществена санкция в размер 5000 лв. лице, което извършва обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство без издадено разрешение по чл. 152, ал. 3.

(2) Наказва се с глоба или с имуществена санкция в размер 3000 лв. лице, което не осигури на контролните органи по чл. 166 възможност за проверка на материалната база, както и ако не им предостави за проверка цялата документация, свързана с извършването на обучението на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство.

(3) Когато нарушението по ал. 2 е извършено повторно, наказанието е глоба или имуществена санкция в размер 5000 лв.

(4) Наказва с глоба или с имуществена санкция в размер 5000 лв. и отнемане на издаденото разрешение лице, получило разрешение по чл. 152, ал. 3, което:

1. разпореди или допусне провеждането на обучението на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство в нарушение на условията и реда, определени с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3 и учебната документация по чл. 153, т. 1;

2. разпореди или допусне извършването на обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство:

а) в помещение, което не отговаря на изискванията, определени с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3;

б) с моторно превозно средство, което не отговаря на изискванията, определени с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3;

в) с преподавател, който не отговаря на изискванията, определени с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3;

г) на учебна площадка, която не отговаря на изискванията, определени с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3.

(5) Наказва се с глоба или с имуществена санкция в размер 1000 лв. лице, получило разрешение по реда на чл. 152, ал. 3, което:

1. не осигури воденето на регистъра на кандидатите за придобиване на правоспособност и на документацията, в съответствие с изискванията на учебната документация за обучение на кандидатите по чл. 153, т. 1;

2. неправилно съхранява регистъра за вписване на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, в резултат на което е настъпила загуба, кражба или унищожаване на регистъра;

3. разпореди или допусне извършване на дейността с ръководител на учебната дейност, който не отговаря на изискванията, определени с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3;

4. разпорежи или допусне организиране на дейността в офис, който не отговаря на изискванията, определени с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3;

5. не осигури условия за провеждане на теоретичните или практическите изпити;

6. не предостави записите от видеонаблюдението след провеждане на теоретичните изпити в учебния център.

(6) Наказва се с глоба 1500 лв. ръководител на учебната дейност в учебните центрове за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, който:

1. не осигури спазването на изискванията на учебната документация за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност по чл. 153, т. 1 при извършване на обучението;

2. не издава своевременно и не води съответните документи във връзка с обучението;

3. при организиране на обучението разпорежи или допусне нарушение на:

а) дневната натовареност на обучаваните;

б) дневната натовареност на преподавателите;

в) нарушение на графика за провеждане на теоретичното обучение;

г) задължението за уведомяване за индивидуално обучение;

д) провеждането на междинните и вътрешните изпити;

4. не обявява и не актуализира информацията относно таксите за провеждане на обучението и изпитите;

5. допуска издаването на удостоверение за допускане до изпит на лице, което не е преминало необходимото обучение и/или не е положило успешно съответните вътрешни изпити;

6. допуска нарушение при воденето на документите във връзка с обучението.

(7) Наказва се с глоба 1500 лв. преподавател по теоретично и/или практическо обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, който:

1. не спазва изискванията на учебната документация за обучение на кандидатите за придобиване на правоспособност по чл. 153, т. 1 при извършване на обучението;

2. допуска нарушение при воденето на документите във връзка с обучението;

3. не вписва своевременно данните в документите във връзка с обучението;

4. нарушава определената дневна натовареност на преподавателите;

5. при провеждане на обучението допуска нарушение на:

а) дневната натовареност на обучаваните;

б) графика за провеждане на теоретичното обучение;

в) продължителността на учебните часове;

г) провеждането на междинните и вътрешните изпити;

6. като член на изпитна комисия нарушава реда за провеждане на теоретичните или практическите изпити.

(8) За нарушения на изискванията за провеждане на обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство и на изискванията при водене на свързаната с тях документация, за които не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба или с имуществена санкция в размер 500 лв.

Чл. 178в. (1) Наказва се с глоба 3000 лв. лице, което наруши условията и реда за извършване на психологически изследвания, определени с наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 се налага глоба 5000 лв., заличаване на регистрацията и отнемане на удостоверение за регистрация.

Чл. 178г. (1) Който пуска на пазара превозно средство, за което се изисква сертификат за одобряване на типа, без да е издаден такъв, или пуска превозното средство на пазара в нарушение на директно приложим акт на Европейския съюз в областта на одобряването на типа на превозни средства, се наказва с глоба 2500 лв.

(2) На юридическо лице или едноличен търговец, който извърши нарушението по ал. 1, се налага имуществена санкция в размер 5000 лв.

(3) Който пуска на пазара компоненти или отделни технически възли, подлежащи на одобряване на типа, когато не отговарят на изискванията на приложимите наредби по чл. 138, ал. 4 или на правилата на ИКЕ-ООН, или на директно приложим акт на Европейския съюз в областта на одобряването на типа на превозни средства и съответствието им не е удостоверено по надлежния ред, се наказва с глоба 2000 лв.

(4) На юридическо лице или едноличен търговец, който извърши нарушението по ал. 3, се налага имуществена санкция в размер 4000 лв.

(5) За нарушенията, предвидени в чл. 13, т. 2, букви „а“, „б“ и „г“ от Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския

парламент и на Съвета от 20 юни 2007 г. за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства (ОВ, L 171, 29.6.2007 г.), в чл. 13, т. 2, букви „а“ и „б“ от Регламент (ЕО) № 78/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 14 януари 2009 г. относно типовото одобрение на моторни превозни средства по отношение на защитата на пешеходците и на останалите уязвими участници в движението по пътищата, за изменение на Директива 2007/46/ЕО и за отмяна на директиви 2003/102/ЕО и 2005/66/ЕО (ОВ, L 35, 4.2.2009 г.), в чл. 15, т. 2, букви „а“ и „б“ от Регламент (ЕО) № 79/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 14 януари 2009 г. относно одобрение на типа на моторни превозни средства, задвижвани с водород, и за изменение на Директива 2007/46/ЕО (ОВ, L 35, 4.2.2009 г.), в чл. 11, т. 2, букви „а“ и „б“ от Регламент (ЕО) № 595/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. за одобрението на типа на моторни превозни средства и двигатели по отношение на емисиите от тежки превозни средства (Евро VI) и за достъпа до информация за ремонта и техническото обслужване на превозните средства и за изменение на Регламент (ЕО) № 715/2007 и на Директива 2007/46/ЕО и за отмяна на директиви 80/1269/ЕО, 2005/55/ЕО и 2005/78/ЕО (ОВ, L 188, 18.7.2009 г.) и в чл. 16, т. 2, букви „а“ и „б“ от Регламент (ЕО) № 661/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно изискванията за одобрение на типа по отношение на общата безопасност на моторните превозни средства, техните ремаркета и системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за тях (ОВ, L 200, 31.7.2009 г.), се налагат предвидените в Наказателния кодекс на Република България наказания.

(6) За нарушенията, предвидени в чл. 13, т. 2, букви „в“ и „д“ от Регламент 715/2007/ЕО, в чл. 13, т. 2, букви „в“ и „г“ от Регламент 78/2009/ЕО, в чл. 15, т. 2, букви „в“, „г“ и „д“ от Регламент 79/2009/ЕО, в чл. 11, т. 2, букви „в“, „г“ и „д“ от Регламент 595/2009/ЕО и в чл. 11, т. 2, буква „в“ от Регламент 661/2009/ЕО:

1. физическо лице се наказва с глоба в размер 2500 лв.;

2. на юридическо лице или едноличен търговец се налага имуществена санкция в размер 5000 лв.”

**§ 27.** В § 6 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 10 след думата „трамваите“ се поставя запетая и се добавя „тракторите“.

2. В т. 16 запетаята и думите „тракторите, тракторните ремаркета и друга самоходна“ се заменят с „и самоходната“.

3. Точка 46 се изменя така:

„46. „Обичайно пребиваване в Република България“ означава мястото, където дадено лице обикновено живее повече от 185 дни през последните 12 последователни месеца поради лични или трудови връзки, или ако лицето няма трудови връзки – поради лични връзки, които сочат тясна обвързаност на лицето с мястото, където то живее.

За обичайно пребиваване на лице, чиито трудови връзки са на различно място от личните му връзки и което вследствие на това последователно пребивава на различни места в две или повече държави членки, се счита мястото, където са личните му връзки, при условие че лицето редовно се връща там. Спазването на последното условие не е необходимо, ако лицето пребивава в дадена държава членка за изпълнение на задача с определена продължителност. Следването в университет или в друго учебно заведение не се счита за смяна на обичайно пребиваване.”

#### **ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ**

**§ 28.** Разпоредбата на § 9 относно чл. 147, ал. 7 влиза в сила от 1 януари 2011 г.

**§ 29.** Разпоредбата на § 11 относно чл. 148, ал. 4, т. 2 и ал. 9 – 14 влизат в сила 3 месеца след датата на обнародването на този закон в „Държавен вестник“.

**§ 30.** Разпоредбите на § 15 относно чл. 150а и § 16 относно чл. 151 влизат в сила от 19 януари 2013 г. с изключение на разпоредбите на чл. 151, ал. 5, 6, 7 и 9.

**§ 31. (1)** При подмяна, издаване на дубликат и издаване на свидетелство за управление след придобиване на нова категория категория М се приравнява на категория АМ.

**(2)** Всички права за управление на моторно превозно средство, придобити преди 19 януари 2013 г., се запазват, освен за лицата, притежаващи правоспособност за управление на моторни превозни средства от категория Ттб, които до влизането в сила на § 15 трябва да преминат обучение за придобиване на

правоспособност за управление на МПС от категория D, по ред определен в наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3.

§ 32. Разпоредбите на чл. 166а, т. 5 относно частите и оборудването, които могат да създадат значителен риск за правилното функциониране на основни системи, свързани с безопасността на превозните средства при движение по пътищата или с неговите екологични характеристики, се прилагат след определяне от Европейската комисия на изискванията към тях.

§ 33. Навсякъде в закона означенията на единиците за измерване „км/ч“, „кг“, „куб. см“, „т“, „км/час“ и „мм“ се заменят съответно с „km/h“, „kg“, „cm<sup>3</sup>“, „t“, „km/h“ и „mm“.

§ 34. В закона се въвеждат разпоредби на следните директиви:

1. Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (ОВ, L 263/09.10.2007 г.);

2. Директива 2002/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 март 2002 г. относно типовото одобрение на дву- и триколесни моторни превозни средства и за отмяна на Директива 92/61/ЕО на Съвета (ОВ, Специално издание на български език 2007 г., глава 13, том 35);

3. Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства (ОВ, Специално издание на български език 2007 г., глава 07, том 17).

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на ..... 2010 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА  
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

**(Щецка Цачева)**

## **М О Т И В И**

### **към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата**

Законопроектът предвижда въвеждането на ефективни мерки срещу лицата, които извършват прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, и срещу лицата, които извършват обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство в нарушение на изискванията, предвидени в закона.

Със Закона за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата се създават условия и ред за извеждане от държавната администрация на дейността по извършване на психологически изследвания.

#### **I. Въвеждат се основните изисквания на:**

1. Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (ОВ, L 263/2007 г.);

2. Директива 2002/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 март 2002 г. относно типовото одобрение на дву- и триколесни моторни превозни средства и за отмяна на Директива 92/61/ЕИО на Съвета (ОВ, L 124/2002 г., Специално издание на български език, глава 13, том 35, стр. 245-287), и

3. Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства, указваща условията, при които водачът има право да управлява моторно превозно средство (ОВ, L 403/2006).

**II.** Създават се условия и ред за извеждане от държавната администрация на дейността по извършване на психологически изследвания.

**III.** Въвеждат се ефективни мерки срещу лицата, които извършват прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, и срещу лицата, които извършват обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство в нарушение на изискванията, предвидени в закона.

#### **Относно въвеждането на основните изисквания на Директива 2007/46/ЕО и Директива 2002/24/ЕО:**

Директива 2007/46/ЕО отменя Директива 70/156/ЕИО, която към настоящия момент определя рамката за одобряване на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на

системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства. Тази директива, както и нормативните актове, уреждащи специалния ред за одобряване на типа на превозните средства, са въведени в българското законодателство със Закона за движението по пътищата и с наредби на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, издадени въз основа на него.

Задължението за въвеждане на Директива 2007/46/ЕО в националното ни законодателство се свежда до разпоредбите, които представляват значителна промяна в сравнение с предходната директива. Необходимо е въвеждането на онези разпоредби от директивата, които преуреждат по нов начин някои изисквания и процедури по отношение на одобряването на типа на превозните средства.

Към настоящия момент в голямата си част тези изисквания бяха въведени с Наредба № 60 от 2009 г. за одобряване типа на нови моторни превозни средства и техните ремаркета, издадена от министъра на транспорта (ДВ, бр. 40 от 2009 г.), предвид влизането в сила на директивата на 29 април 2009 г. и опасността от откриване на наказателна процедура от Европейската комисия срещу Република България, ако не бяха приети съответните разпоредби в нормативните актове.

Предлаганите промени в Закона за движението по пътищата, свързани с типовото одобряване, бяха внесени за разглеждане вече веднъж в 40-ото Народно събрание, но не бяха приети поради липса на кворум. Регламентирането на законово ниво на тези текстове е от изключително значение с оглед определянето на административнонаказателни разпоредби, основания за определяне на такси, събирани от Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“, и други.

Измененията и допълненията на Закона за движението по пътищата по отношение на одобряването на типа на превозните средства и на системи, компоненти и отделни технически възли, както и по отношение на индивидуалното одобряване се изразяват в следното:

Разпоредбата на чл. 138 е прецизирана, като се конкретизират видовете процедури за установяване съответствието на пътните превозни средства с техническите изисквания към тях и се конкретизират функциите на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ на компетентен орган по одобряването на типа на пътните превозни средства по смисъла на Директива 2007/46/ЕО, Директива 2002/24/ЕО и Правилата на Икономическата комисия за Европа към Организацията на обединените нации (ИКЕ-ООН).

Към настоящия момент цялостната процедура за типово одобряване на Общността е ограничена и се прилага само за превозните средства от категория М1 (моторни превозни средства

за превоз на пътници, в които броят на местата за сядане, без мястото на водача, е не повече от 8). Предвид изграждането на вътрешен пазар и осигуряването на правилното му функциониране приложното поле на Директива 2007/46/ЕО е разширено, като е въведена задължителна система за типово одобряване на Общността за всички категории превозни средства.

Предвидено е при одобряване на типа системи, компоненти и отделни технически възли за нови пътни превозни средства да се прилагат процедурите и техническите изисквания, посочени в наредби, издадени от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. С тези наредби ще се въведат изискванията, определени в актовете на европейските институции. Съответствието с техническите изисквания ще се доказва чрез подходящи изпитвания от определени за целта от органа по одобряване технически служби – Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

Предлаганите разпоредби създават правно основание за издаването на наредба от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, с която ще се определят условията и редът за извършване на индивидуално одобряване на употребявани пътни превозни средства и за изменение в конструкцията на регистрирани превозни средства.

В директивата е предвидено изпитванията и проверките за съответствие с техническите изисквания към пътните превозни средства и системите, компонентите и отделните технически възли да се извършват от технически служби, определени от органа по одобряването. С разпоредбите на чл. 138а – 138г са предвидени условията и редът за определяне на технически служби, които ще осъществяват дейностите в областта на одобряването на типа, свързани с проверка на съответствието с техническите изисквания към превозните средства. Предвидени са и основните изисквания, на които трябва да отговарят техническите служби, за да бъдат одобрени за извършване на някоя от дейностите по одобряване на типа на превозните средства, както и условията и редът за нотифицирането на Европейската комисия за одобряването им, така както е предвидено в чл. 43 от Директива 2007/46/ЕО.

Техническите служби, одобрени по реда на Закона за движението по пътищата, ще извършват изпитвания и проверки за установяване съответствието на превозните средства както при извършване на одобряване на типа на превозните средства, така и при индивидуално одобряване.

Тъй като основната цел на законодателството в областта на одобряването на типа на превозните средства е да обезпечи висока степен на безопасност при движението по пътищата, както и на опазването на околната среда, е необходимо да бъдат предвидени мерки, които гарантират, че ако дадено превозно

средство представлява значителен риск за потребителите, са предприети необходимите мерки, включително изтеглянето от пазара на тези превозни средства. Във връзка с това са и предвидените в закона текстове, с които са възложени контролни функции на Комисията за защита на потребителите към министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

**Относно въвеждането на основни изисквания от Директива 2006/126/ЕО:**

Със законопроекта се въвеждат изискванията на Директива 2006/126/ЕО, които определят видовете категории на превозните средства във връзка с правоспособността за управление на водачите, както и разпоредбите, свързани с изискванията за минимална възраст на водачите за управление на различните видове превозни средства. Разпоредби на директивата ще бъдат изцяло въведени в националното ни законодателство с подзаконов нормативен акт по прилагането на текстовете от закона.

Предлага се въвеждането на категориите на превозните средства така, както са определени в директивата. Въвеждат се някои нови категории и съответно обозначаването им с латински букви по нов начин. Тъй като категориите на превозните средства, които служат за определяне правоспособността на водачите, са обвързани с техническите характеристики на превозните средства, целта на предлаганото изменение е правоспособността за управление на превозно средство да бъде придобивана постепенно – от по-ниска категория към по-висока.

Въвеждането на допълнителни категории има за цел водачът постепенно да придобива умения за управление на превозно средство чрез придобиване най-напред на умения за управление на превозни средства с по-елементарни технически характеристики, впоследствие за управление на такива с по-сложни технически характеристики.

Въвеждането на допълнителни категории на превозните средства ще доведе съответно до допълнителни изпити за проверка на годността на водача да управлява превозно средство от следваща по степен категория. Крайният ефект, който трябва да бъде постигнат, е водачите да придобият умения за безопасно управление на превозните средства, а това от своя страна да определи и поведението им при движението по пътищата.

**Относно въвеждането на ефективни мерки срещу лицата, които извършват прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, и срещу лицата, които извършват обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство в нарушение на изискванията, предвидени в закона:**

Предвид основните цели на Закона за движението по пътищата, които са опазването на живота и здравето на участниците в движението по пътищата и опазването на околната среда от замърсяването на превозните средства, със законопроекта се предлагат редица мерки за премахване извършването на фиктивни прегледи за проверка на техническата исправност на пътните превозни средства или издаването на документ за техническа исправност, без прегледът на практика да е извършен.

Предлаганите мерки са в няколко насоки:

1. Персонализиране отговорността на техническите специалисти, които извършват прегледите, и на ръководителите на дейността по извършването на прегледите в пунктовете за извършване на технически прегледи. Това ще бъде осъществено чрез въвеждане на регистър на ръководителите на дейността по извършването на прегледите и на техническите специалисти. Предлага се в регистъра да бъдат включвани ръководители на дейността и технически специалисти, които отговарят на изисквания, определени с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Целта на създаването на този регистър е прегледите да се извършват само от лица, които са включени в него, като съответно ще бъде предвидено основание за прекратяване на правото да се извършват прегледи чрез изключване от регистъра на ръководители на дейността и технически специалисти, които са издали документ, удостоверяващ техническата исправност на пътното превозно средство, без да е извършен преглед за проверка на исправността.

2. Въвеждане на нови изисквания към лицата, кандидатстващи за издаване на разрешение за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата исправност.

Законопроектът предвижда въвеждането на ново изискване към лицата, на които се издава разрешение за извършване на прегледи за техническа исправност. Предлага се лицата, които кандидатстват за издаване на разрешение и на които впоследствие чрез това разрешение ще бъде предоставено правото да извършват периодични прегледи за проверка на техническата исправност на пътните превозни средства, както и свързаните с тях лица да нямат качеството и на превозвачи, получили лицензи за извършване на обществен превоз на пътници или товари, или на лица, извършващи таксиметрови превози на пътници, както и на такива, извършващи превози за собствена сметка на пътници или товари. Въвеждането на тази мярка се налага, за да бъде защитен общественият интерес, тъй като голяма част от т.нар. фиктивни прегледи се извършват именно от лица, които притежават разрешение за извършване на периодични прегледи и същевременно са превозвачи, по отношение на собствените им или

наети автомобили, използвани за извършване на превозите срещу заплащане.

3. Въвеждане на информационна система за електронно регистриране на резултатите от извършваните прегледи за проверка на техническата исправност на пътните превозни средства в реално време във всички пунктове, в които се извършват прегледи.

С цел повишаване ефективността на контрола при извършването на прегледите, както и с цел максимално да бъде ограничена възможността за извършване на прегледите фиктивно, без да се спазват правилата за обхвата на прегледа и обема на проверките за техническа исправност, а така също предвид ограничаване на възможността за издаване на документи, удостоверяващи техническата исправност на пътното превозно средство, без да е извършен преглед, е предвидено резултатите от извършените периодични прегледи за проверка на техническата исправност на пътните превозни средства да се регистрират в информационната система на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация". Тази информационната система за електронно регистриране ще отчита извършените прегледи в реално време. Изискванията към информационната система ще се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на вътрешните работи.

4. Въвеждане на основание за отнемане на разрешението за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата исправност на пътните превозни средства на лица, които са издали документ, удостоверяващ техническата исправност, без да бъде извършен преглед за проверка на техническата исправност на пътното превозно средство.

Към настоящия момент разрешението за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата исправност на пътните превозни средства може да бъде отнето от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията при наличието на повторно извършени нарушения на правилата за извършване на прегледите, т. е. само когато бъдат установи две еднакви по вид нарушения с влезли в сила наказателни постановления. Извършването на фиктивни прегледи или издаването на документи, удостоверяващи техническата исправност на пътните превозни средства, без изобщо да е извършен преглед, са достатъчно тежки по вид нарушения, за които би следвало разрешението да бъде отнето, без да е необходимо установяването на две нарушения в рамките на една година.

5. Въвежда се основание в закона, съгласно което оспорването на заповедта за отнемане на разрешения за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата исправност на пътните превозни средства и на заповедите, с

които се заличават от регистъра ръководителите на дейността по извършване на прегледите и техническите специалисти за извършени от тях нарушения, да не спира тяхното изпълнение.

Целта на това предложение е да настъпят правните последици от тези заповеди от момента на уведомяването на адресатите им, а не едва след изтичането на срока за оспорването им, или в случай че бъдат оспорени – след постановяване на влязло в сила решение, с което са потвърдени. По този начин ще бъде предотвратена възможността лицата, чието разрешение е отнето, или ръководителите на дейността по прегледите, съответно техническите специалисти, които са заличено от регистъра, да продължат да извършват прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства в нарушение на закона. Освен това с предварителното изпълнение на заповедите се цели постигането на превантивен ефект спрямо лицата, извършващи прегледите.

6. Изчерпателно и ясно дефиниране на административно-наказателните разпоредби и определяне на санкциите съобразно вида и тежестта на нарушенията и отговорността на отделните участници при осъществяване на дейността по извършване на периодични технически прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства.

Въвеждането на ясни и изчерпателно дефинирани състави на административните нарушения ще доведе до повишаване ефективността на налаганите с наказателните постановления санкции като краен резултат от извършвания контрол от държавата за спазване на правилата за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства.

По отношение на лицата, които извършват обучение на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, са предложени аналогични мерки.

**Относно извеждането на дейността по извършване на психологическите изследвания от държавната администрация:**

В Закона за движението по пътищата е определен кръгът лица, които е необходимо да бъдат психологически годни и които подлежат на психологически изследвания.

Към настоящия момент лицата, подлежащи на психологическо изследване, имат право да се явят на три изследвания в рамките на една година, за да бъде установена тяхната психологическа годност: първото и второто психологическо изследване се провеждат в регионалните дирекции на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация". Третото явяване на психологическо изследване се извършва в дирекция „Професионална

компетентност, психологически подбор и водачи" на Изпълнителната агенция „Автомобилна администрация“.

Законопроектът предвижда в бъдеще психологическите изследвания да се извършват от регистрирани при условията и по реда на закона и притежаващи удостоверение за регистрация: а) групови практики за медицинска помощ, в които работи поне един психолог; б) лечебни заведения по чл. 8, ал. 1, т. 2, буква "г" от Закона за лечебните заведения, в които работи поне един психолог; в) диспансери за психични заболявания, в които работи поне един психолог. Предлага се второто и третото психологическо изследване да се извършват от областни експертни психологически комисии, организирани в многопрофилните транспорти болници към Министерството на транспорта, а методическото ръководство за извършването на психологически изследвания да се осъществява от централна експертна психологическа комисия, организирана в Националната многопрофилна транспортна болница „Цар Борис III“ – София.

С въвеждането на регистрационен режим за лицата, които отговарят на определените в закона изисквания, да провеждат психологически изследвания, както и с възлагането на второто и третото изследване на многопрофилните транспортни болници от държавната администрация ще бъде изведена дейност, която е неприсъща за администрацията и по същество не представлява държавна функция.

Предлага се регистрацията и удостоверението за регистрация да се издава от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“. При този режим административният орган ще проверява наличието на изчерпателно установените нормативни изисквания и при установяване на съответствие ще разрешава без право на преценка по целесъобразност извършването на тази дейност. Предлага се психологическите изследвания да се извършват в определени лечебни заведения съгласно Закона за лечебните заведения. По този начин ще се гарантира извършването на изследванията само в контролирани от държавата места.

Контролните функции по извършването на психологически изследвания ще бъдат възложени на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, а централната експертна психологическа комисия, организирана в Националната многопрофилна транспортна болница „Цар Борис III“ – София, освен че ще осъществява методическото ръководство по извършването на изследванията и ще участва при извършването на контрол от длъжностните лица от автомобилната администрация.

**МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

**(Бойко Борисов)**

